

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu-Stalna služba u Novoj Gradiški
Nova Gradiška

Poslovni broj: P-450/2025-22
(stari broj spisa P-295/2019)

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Novoj Gradiški po sutkinji Mariji Tworek kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Zore Šebelić iz Siče, Savska 8, OIB: 19759877456, zastupan po odvjetniku Ivanu Opačak iz Slavanskog Broda, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, zastupanog po odvjetnicima iz OD Glamuzina & Grošeta iz Zagreba, radi utvrđenja djelomične ništetnosti i isplate, nakon održane glavne javne rasprave zaključene 3. rujna 2026., u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužiteljice Alme Opačak, odvjetnice u Slavonskom Brodu i Domagoja Šebetića, odvjetničkog vježbenika iz OD Glamuzina & Grošeta iz Zagreba, nakon javne objave presude, 5. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnima odredbe članka 2. i članka 7. Ugovora o kreditu br. 918-50-3649537 od 6. rujna 2006. zaključenog između tužitelja Ivana Šebelića, OIB: 88377403369, Siče, Savska 8, kao korisnika kredita i pravnog prednika tužiteljice i Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535, kao davatelja kredita u dijelu kojim je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak.

II. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb OIB: 53056966535, isplatiti tužiteljici Zori Šebelić, OIB: 19759877456, Siče, Savska 8 iznos od 432,00 eura po osnovi razlike preplaćenih kamata sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate zakonskom zateznom kamatom koja na svaki preplaćeni mjesečni iznos teče od dana dospijeća do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. do isplati po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i to na iznose od:

- 6,05 EUR od 30. studeni 2007. do isplate
- 5,94 EUR od 31. prosinac 2007. do isplate
- 5,97 EUR od 31. siječanj 2008. do isplate
- 5,96 EUR od 29. veljače 2008. do isplate
- 5,96 EUR od 31. ožujak 2008. do isplate
- 5,74 EUR od 30. travanj 2008. do isplate
- 8,65 EUR od 31. svibanj 2008. do isplate
- 8,63 EUR od 30. lipanj 2008. do isplate
- 8,35 EUR od 31. srpanj 2008. do isplate
- 8,23 EUR od 31. kolovoz 2008. do isplate
- 8,19 EUR od 30. rujan 2008. do isplate
- 8,72 EUR od 31. listopad 2008. do isplate
- 8,15 EUR od 30. studenog 2008. do isplate
- 8,55 EUR od 31. prosinca 2008. do isplate
- 8,48 EUR od 31. siječanj 2009. do isplate
- 8,37 EUR od 28. veljače 2009. do isplate
- 13,22 EUR od 31. ožujak 2009. do isplate
- 13,00 EUR od 30. travanj 2009. do isplate
- 12,52 EUR od 31. svibanj 2009. do isplate
- 12,11 EUR od 30. lipanj 2009. do isplate
- 11,91 EUR od 31. srpanj 2009. do isplate
- 11,74 EUR od 31. kolovoz 2009. do isplate
- 11,49 EUR od 30. rujan 2009. do isplate
- 11,15 EUR od 31. listopad 2009. do isplate
- 11,05 EUR od 30. studenog 2009. do isplate
- 10,91 EUR od 31. prosinca 2009. do isplate
- 10,81 EUR od 31. siječanj 2010. do isplate
- 10,50 EUR od 28. veljače 2010. do isplate
- 10,43 EUR od 31. ožujak 2010. do isplate
- 10,11 EUR od 30. travanj 2010. do isplate
- 9,89 EUR od 31. svibanj 2010. do isplate
- 10,23 EUR od 30. lipanj 2010. do isplate
- 9,78 EUR od 31. srpanj 2010. do isplate
- 9,84 EUR od 31. kolovoz 2010. do isplate
- 9,38 EUR od 30. rujan 2010. do isplate
- 8,87 EUR od 31. listopad 2010. do isplate
- 8,93 EUR od 30. studenog 2010. do isplate
- 9,06 EUR od 31. prosinca 2010. do isplate
- 8,37 EUR od 31. siječanj 2011. do isplate
- 8,12 EUR od 28. veljače 2011. do isplate
- 7,61 EUR od 31. ožujak 2011. do isplate
- 7,27 EUR od 30. travanj 2011. do isplate
- 7,41 EUR od 31. svibanj 2011. do isplate
- 7,06 EUR od 30. lipanj 2011. do isplate
- 6,39 EUR od 31. srpanj 2011. do isplate
- 5,82 EUR od 31. kolovoz 2011. do isplate
- 5,26 EUR od 30. rujan 2011. do isplate
- 3,40 EUR od 31. listopad 2011. do isplate
- 3,13 EUR od 30. studenog 2011. do isplate

- 2,90 EUR od 31. prosinac 2011. do isplate
 - 2,39 EUR od 27. siječnja 2012. do isplate
- sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb OIB: 53056966535 isplatiti tužiteljici Zori Šebelić, OIB: 19759877456, Siče, Savska 8 iznos od 1.238,01 eura po osnovi razlike valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate zakonskom zateznom kamatom koja na svaki preplaćeni mjesečni iznos teče od dana dospijeca do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena od 30. prosinca 2023. do isplati po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i to na iznose od:

- 16,40 EUR od 30. kolovoza 2010. do isplate
 - 26,50 EUR od 30. rujana 2010. do isplate
 - 23,17 EUR od 31. listopada 2010. do isplate
 - 31,23 EUR od 30. studenog 2010. do isplate
 - 41,42 EUR od 31. prosinca 2010. do isplate
 - 34,80 EUR od 31. siječnja 2011. do isplate
 - 37,61 EUR od 28. veljače 2011. do isplate
 - 34,86 EUR od 31. ožujka 2011. do isplate
 - 35,79 EUR od 30. travnja 2011. do isplate
 - 49,49 EUR od 31. svibnja 2011. do isplate
 - 51,19 EUR od 30. lipnja 2011. do isplate
 - 63,08 EUR od 31. srpnja 2011. do isplate
 - 57,72 EUR od 31. kolovoza 2011. do isplate
 - 51,78 EUR od 30. rujana 2011. do isplate
 - 52,13 EUR od 31. listopada 2011. do isplate
 - 51,90 EUR od 30. studenog 2011. do isplate
 - 55,22 EUR od 31. prosinca 2011. do isplate
 - 523,72 EUR od 27. siječnja 2012. do isplate
- sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka, prema odluci suda sa zakonskim zateznim kamatama od dana presuđenja do isplate po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine., a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

V. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku trošak sudjelovanja na ročištu dana 27. siječnja 2026. u iznosu od 200,00 eura, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Tužiteljčin pokojni suprug, Ivan Šebelić iz Siče, Savska 4, OIB: 88377403369 je po punomoćniku podnio kod ovog suda tužbu 24. svibnja 2019. U tužbi se navodi da su ugovorom o kreditu br. 918-50-3649537 od 6. rujna 2006. tužitelj i tuženik su ugovorili kredit u kunskoj protuvrijednosti od 14.650,00 CHF, obračunato prema srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan korištenja kredita. Rok otplate kredita iznosi 72 mjeseca uz godišnju kamatnu stopu od 5,20 %. Rješenjem ovog suda br. P-295/2019-33 od 29. studenog 2022. postupak je nastavljen sa zakonskom nasljednicom Ivana Šebelića iz Siče, Savska 4, OIB: 88377403369 i to Zorom Šebelić iz Siče, Savska 8, OIB: 19759877456 koja je preuzela ovaj postupak kao tužiteljica.

1.1. Tužitelj je naveo kako predmetni ugovor o kreditu sadrži standardne odredbe usporedivih ugovora o kreditiranju, međutim, odredbe o visini redovne kamate, odnosno same vrijednosti (cijene) novca koje je tužitelj primio od tuženika kao kreditora nisu jasne niti uočljive odnosno odredive. Tužitelj je naveo kako nije sporno da je tuženik sve pa tako i odredbe o visini kamatne stope kao dio svog standardnog ugovora sastavio unaprijed te o njima nije pregovarao s tužiteljem kao korisnikom, stoga tužitelj smatra, pozivajući se na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1401/2012, koja je potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: PŽ-7129/13, da je navedeno uzrokovalo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, ovdje tužitelja i tuženika.

1.2. Tužitelj je naveo kako je on mogao jedino razaznati da ugovorena kamatna stopa u trenutku sklapanja predmetnog ugovora iznosi 5,20 % godišnje u odnosu na iznos plasmana, dok je u odnosu na valutnu klauzulu njemu jedino bila poznata visina tečaja u trenutku sklapanja ugovora.

1.3. Tužitelj se pozvao na odredbe Zakona o potrošačkom kreditiranju navodeći da isti jasno definira dužnost vjerovnika u slučaju ugovorene promjenjive kamatne stope te je tuženik bio dužan: definirati parametar koji prati u kontekstu donošenja odluke o korekciji primjenjive kamatne stope, a koji je jasan i poznat potrošačima i kvalitativno i kvantitativno razraditi uzročno-posljedične veze kretanja parametara iz točke 1. toga stavka i utjecaja tih kretanja na visinu promjenjive kamatne stope i odrediti u kojim se razdobljima razmatra donošenje odluke o korekciji visine kamatne stope (koje je bazno razdoblje te koja su referentna razdoblja). Tužitelj je naveo i kako je predmetnim zakonom propisana obveza vjerovnika potrošaču pružiti odgovarajuća objašnjenja kako bi ga doveli u položaj koji mu omogućuje da procijeni je li predloženi ugovor o kreditu prilagođen njegovim potrebama i njegovoj financijskoj situaciji i kada je primjereno, pojašnjavanjem informacija koje se pružaju u razdoblju prije sklapanja ugovora, bitnih značajki predloženih proizvoda i posebnih učinaka koje bi oni mogli imati na potrošača, uključujući i posljedice ako potrošač ne ispuní obvezu plaćanja.

1.4. S tim u svezi tužitelj je naveo kako davanje informacija mora biti jasno, određeno i vidljivo putem reprezentativnog primjera te sadržavati: kamatnu stopu s pojedinostima o svim naknadama uključenim u ukupne troškove kredita za potrošača, iznos kredita, efektivnu kamatnu stopu, trajanje ugovora o kreditu, cijenu za gotovinu i iznos

predujma, kada je posrijedi kredit u obliku odgode plaćanja za određene proizvode ili usluge vjerovnika, ukupan iznos koji potrošač treba platiti te koji iznos obroka.

1.5. Tužitelj je naveo kako u konkretnoj pravnoj stvari tuženik nije postupio u skladu s odredbom članka 5. Zakona o potrošačkom kreditiranju, odnosno tuženik ni na koji način tužitelju nije pružio informacije o kreditu, niti mu je dao odgovarajuća objašnjenja o istome.

1.6. Tužitelj se pozvao i na utvrđenja iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u Zagrebu broj PŽ 6632/17 od 14. lipnja 2018., kojom presudom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., prema kojemu su Zagrebačka banka d.d., kao i ostale tužene banke, povrijedila kolektivne interese potrošača tako što je u Ugovorima o kreditima koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te su time postupile suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima. Nadalje, naveo je kako je predmetnim presudama naloženo svim bankama da potrošačima ponude izmjenu ugovorne odredbe kojom je određeno da je iznos glavnice kreditne obveze vezan uz valutu švicarski franak, a kamatna stopa promjenjiva, na način da glavnica bude izražena u kunama u iznosu koji je isplaćen u fazi korištenja kredita i uz fiksnu kamatnu stopu, a u postotku koji je bio izrijekom naveden u sklopljenom ugovoru kao važeća stopa redovne kamate na dan sklapanja ugovora.

1.7. Tužitelj je naveo kako je on bio u situaciji da nema utjecaja na sadržaj budućeg ugovora te se o pojedinim odredbama nije pregovaralo, stoga se tužitelj nalazio u slabijem položaju od tuženika, kako pregovarački tako i u pogledu razumijevanja financijskih posljedica ugovora, nadalje, naveo je kako mu prilikom sklapanja ugovora tuženik ni na koji način nije dao informacije i obrazloženja koja bi tužitelju kao prosječnom potrošaču dala pravovaljana tumačenja odredbi ugovora te rizika koji iz istih proizlaze. Tužitelj je naveo kako je tuženik samoinicijativno, ponovno bez pregovaranja mijenjao kamatnu stopu te samim time obvezu tužitelja, stoga tužitelj, zbog svega navedenoga smatra da je očito nepošteno postupanje tuženika koje ukazuje na ništetnost odredbi Ugovora o kreditu, što je za posljedicu imalo nastanak štete za tužitelja.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi osnovu i visini tužbe i tužbenog zahtjeva i ističe prigovor zastare i mjesne nenadležnosti.

3. Sud među strankama smatra neprijepornim i utvrđenim i to:

- da su tuženik i tužitelj sklopili ugovorom o kreditu br. 918-50-3649537 od 6. rujna 2006., solemniziran po javnom bilježniku Ruži Medunić, u Slavonskom Brodu 12. rujna 2006. pod broje: OU-631/2006;
- da je tužitelju odobren namjenski kredit za kupnju novog vozila marke Seat u iznosu od 14.650,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Kreditora na dan

korištenja, na rok otplate od 72 mjeseca uz promjenjivu kamatnu stopu koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 5,20 % godišnje;

4. Među strankama je prijeporno i to:

- da li su ništetni dijelovi odredbi navedenih Ugovora o kreditu koji se odnosi na valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu;
- da li tužitelj ima pravni interes za pokretanje ovog postupka;
- da li tužitelj ima pravo isplatu temeljem navodno navedenih ništetnih predmetnih odredbi;
- da li je osnovani istaknuti tuženikovi prigovor zastare potraživanja;
- ima li tužitelj pravo na zakonsku zateznu kamatu od dospijeca svakog pojedinog anuiteta.

5. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u ugovor o kreditu br.: 918-50-3649537 od 6. rujna 2006., u pismeno otplatna tablica – kredit informativni izračun od 14. rujna 2006., u odgovor na tužbu sa svom popratnom dokumentacijom, u sve podneske tužitelja i tuženika s popratnom dokumentacijom, u nalaz i mišljenje vještaka od 12. svibnja 2021. i u dopunu nalaza i mišljenja od 8. listopada 2025. te u iskaze saslušanog vještaka i tužiteljice.

6. Saslušana kao stranka u svrhu dokazivanja tužiteljica Zora Šebelić iskazuje da je njen pokojni suprug Ivan Šebelić kredit podigao radi kupovine novog automobila za osobne potrebe. Auto je kupio u Auto kući Bilić u Slavonskom Brodu. Koliko se sjeća suprug je rekao da je djelatnik auto kuće sređivao sve potrebno oko dobivanja kredita. Ne zna točno što je sve suprug od dokumenata morao donijeti, no zna da je rekao da mora donijeti potvrdu o visini svoje plaće i to je odnio. Zna da je suprug imao otvoren račun u Zagrebačkoj banci, a kredit je dignut u Raiffeisen banci s kojom bankom je radila ta auto kuća. Suprug je bio građevinski radnik sa srednjom stručnom spremom. Ne zna da li je suprug znao značenje valutne klauzule i promjenjive kamatne stope i nisu pričali o detaljima kredita. Zna da je suprugu kod dizanja kredita bila bitna visina mjesečne rate koju je morao davati za otplatu kredita. Taj kredit je otplaćen za života supruga jer je on umro 2022. Za kredit nije bila provedena konverzija koliko na zna. Mjesečna rata kredita mu se povećala dok je otplaćivao kredit, prva rata je bila 1.080,00 kuna, a došlo je do 1.800,00 kuna, skoro 2.000,00 kuna. Ne zna da li je suprug znao ili nije znao da rata kredita može tako narasti za vrijeme otplate kredita. Kada je dizao i otplaćivao kredit bio je djelatnik Vodoprivrede Nova Gradiška i on je mjesečno uplaćivao rate za kredit. Ne zna da li je suprug išao u banku kada je potpisivao kredit ili je dobio papire u auto kući, a misli da ih je dobio u auto kući.

7. Na okolnost visine tužbenog zahtjeva provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Borisu Belunjaku, dipl. oec. Iz uvida u pismeni nalaz i mišljenje i to zaključka vještaka od 12. svibnja 2025. zasnovanog na financijsko-knjigovodstvenoj dokumentaciji priloženoj spisu te dopune nalazu i mišljenju vještaka od 8. listopada 2025. Vještak je ostao u cijelosti pri nalazu vještačenja od 12. svibnja 2021. te dopune nalaza vještačenja koja je bila uzrokovana promjenom valute u odnosu na izrađeni nalaz vještačenja, a koja je izrađena 8. listopada 2025. Izračun u nalazu vještačenja obuhvaća razliku plaćenih anuiteta po primijenjenim redovnim kamatnim stopama u otplati kredita i srednjem tečaju tuženika kao kreditora za CHF za kune, a u odnosu na anuitet određen početno ugovorenim

redovnom kamatnom stopom od 5,20 % i srednjim tečajem tuženika kao kreditora na dan isplate kredita 14. rujna 2006. U izračunatim razlikama u nalazu vještačenja utvrđene su ukupno plaćene razlike, a diferencirane na utjecaj razlike plaćenih anuiteta zbog promjena redovne kamatne stope i posebno na valutni utjecaj izračunate u kunama. Dopunom nalaza vještačenja u slijedivosti izračuna izračunate su novčane vrijednosti iz kuna u euro.

8. Sud je u cijelosti prihvatio pismeni nalaz i mišljenje vještaka, kao i dopunu istog, jer su isti dani po pravilima struke i na osnovi knjigovodstvene dokumentacije priložene spisu.

9. Analizirajući navode tužbe i tužbenog zahtjeva, odgovora na tužbu, iskaz tužitelja, materijalnu dokumentaciju priloženu spisu, svaki dokaz posebno, sve dokaze zajedno, kao i rezultat cjelokupnog postupka, sve to u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – dalje: ZPP) sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

10. Nakon provedenog vještačenja tužitelj je tužbeni zahtjev uskladio s rezultatima vještačenja te je podneskom od 21. listopada 2025. potraživao iznos od 1.670,01 eura, dok je tužbom potraživao iznos od 13.100,00 kuna.

11. Po ocijeni suda, nije prijeporno da su stranke ugovorile valutu uz koju je vezana glavnica za švicarski franak te da je tužitelj dobrovoljno pristao na ugovaranje valutne klauzule, no po stavu suda tuženik prije i u vrijeme zaključenja citiranog ugovora o kreditu nije u cijelosti informirao tužitelja o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, čime je postupio suprotno odredbama članka 5. u vezi s člankom 62. stavkom 1. ZZP-a (NN 96/03.).

11.1. Po stavu ovoga suda ovdje je prijeporno pitanje predvidivosti određenih ekonomskih kretanja za tužitelja, kao potrošača i za tuženika, kao banku odnosno gospodarstvenika-trgovca. O valutnoj klauzuli tužitelj kao obični građanin ne može znati puno, u odnosu na tuženika koji je banka i gospodarstvenik-trgovac. Naime, banke su po definiciji trgovačka društva koja se bave kreditiranjem pa sve što se tiče valutne klauzule, tečajeve valuta, a u konkretnom slučaju kamatnih stopa banci je poznato u najvišem stupnju pa stoga nije moguće njeno neznanje o kretanjima tečajeve i kamatnih stopa, kao što je to slučaj kod tužitelja koji je obični građanin-potrošač.

11.2. Tuženik je znao, odnosno mogao je predvidjeti kretanje tečaja švicarskih franaka, ali i kretanje kamatnih stopa na svjetskim tržištima za tečaj švicarskog franka, pa je za nju kretanje tečajeve valuta i referentnih kamata predvidivo, u odnosu na tužitelja koji je neuk po tom pitanju.

11.3. Stav je suda da je materija rizika i kamatnih stopa predmet poslovanja banke, a pravni standard Zakona o obveznim odnosima prema kojem se to neznanje i nepredvidivost procjenjuje, nije jednak za građane i za banke, jer je banka kao profesionalac u ovom području dužna postupati uz povećanu pažnju prema pravilima struke i običajima, a što je nepošteno i u suprotnosti načelu savjesnosti i poštenja

propisano člankom 4. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05. dalje: ZOO).

11.4. Navedeno isto tako uzrokuje i značajnu neravnotežu, odnosno neravnopravnost u pravima i obvezama ugovorenih strana na štetu tužitelja kao potrošača, što je suprotno načelu ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima propisano člankom 3. ZOO-a.

11.5. O ugovornoj odredbi vezanoj za rast tečaja švicarskog franka trebalo se posebno pregovarati s tužiteljem, a kako to nije učinjeno ovo se smatra nepoštenim ponašanjem tuženika i u suprotnosti s načelom savjesnosti i poštenja te ravnopravnosti u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu tužitelja. Dakle, tužitelj prilikom zaključenja ugovora, kao neuka strana, nije mogao predvidjeti da će doći do drastične promjene vrijednosti novca, a što je tuženik kao bankarska organizacija svakako mogao predvidjeti, budući da je znao da Hrvatska narodna banka ne štiti tečaj kune prema CHF, onako kako to čini u odnosu prema EUR, čime je rizik uzimanja kredita u CHF veći pa je sklapanjem citiranog ugovora tužitelj doveden u izrazito nepovoljan položaj.

12. Sud smatra da tužitelj prigodom ponude i ugovaranja kredita nije bio adekvatno informiran o svim uvjetima kredita pa tako niti o rastu tečaja švicarskog franka.

12.1. Imajući u vidu navedeno odredbe Ugovora o namjenskom kreditu koje predviđaju jednostranu izmjenu kamatne stope odlukom tuženika i kojom su glavnica i kamate vezane uz CHF ništetne i primijenjene protivno članku 3. ZOO-a, načelu savjesnosti i poštenja iz članka 4. ZOO-a, suprotno načelu zabrane zlouporabe prava iz članka 6. ZOO-a i suprotno načelu jednake vrijednosti činidba iz članka 7. ZOO-a, suprotno načelu uzdržavanja od postupka kojim se može drugome prouzročiti šteta iz članka 8. ZOO-a, suprotno načelima ponašanja pažnjom dobrog gospodarstvenika u ispunjavanju obveza i ostvarivanja prava iz članka 10. ZOO-a, članka 27. ZOO-a vezano za ništetnost odredbi ugovora kojom se predviđa da će na kamate kada dospiju za isplatu, početi teći kamate ako ne budu isplaćene.

13. Naime, tuženik je jednostranom odlukom mijenjao kamatnu stopu o kojoj se nije pregovaralo pa je to jednostrano mijenjanje kamatne stope ništetno u odnosu na ugovorenu kamatu stopu od 5,20 % i učinjeno je isključivo na štetu tužitelja, jer mu se zbog toga znatno povećala rata kredita, a kamatu je tuženik mijenjao bez prethodne obavijesti i pregovaranja s tužiteljem o jednostranim povećavanjem kamatne stope.

14. Odredbom članka 138.a Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12 i 56/13 - dalje: ZZZP) propisano je da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

14.1. Prema Direktivi Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993., u članku 5. propisano je da u slučaju ugovora u kojemu se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Kao nepoštene odredbe

mogu se smatrati i odredbe čiji predmet ili svrha je davanje mogućnosti prodavatelju robe ili pružatelj usluga da jednostrano izmijeni ugovor bez valjanog razloga predviđenog ugovorom.

14.2. Odredbom članka 502.c ZPP-a propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovoga Zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

14.3. Osim toga, člankom 322. ZOO-a propisano je da je Ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

14.4. Prema odredbama članka 81. ZZP/2003. ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo, ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca.

14.5. Stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izražen u odluci broj: Revt. 249/14-2 od 9. travnja 2015. je da su banke kao visoko specijalizirane novčarske ustanove bile dužne maksimalno odgovorno pristupiti pojedinom potrošaču i pomoći mu da se u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti koristi njihovim uslugama, ali nikako na njihovu štetu. U odnosu na znanje i iskustvo banaka u kreditnom poslovanju iste su bile dužne svakog potrošača ozbiljno informirati u smislu sadržaja odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi, skrenuti pozornost na parametre o kojima ovisi kamatna stopa, budućem razdoblju trajanja kredita, a što iste nisu učinile na valjan način u spornom razdoblju, zadovoljavajući se nedorečenim i nerazumljivim formulacijama o promjenjivoj kamatnoj stopi iz unaprijed formuliranog standardnog ugovora, koja je kao takva ostala nerazumljiva. Navedeno postupanje banke su kasnije otklonile kao i ovdje tuženik, a nakon što je odredbom članka 11. Zakona o potrošačkom kreditiranju i formalno propisano sve što treba sadržavati ugovorna odredba ako je ugovorena promjenjiva kamatna stopa.

14.6. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. između ostalog utvrđeno je u odnosu na ovdje tuženika da su banke povrijedile kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze o ugovorima o kreditu promjenjiva u

skladu s jednostranom odlukom banke i drugim internim aktima banke, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora banka kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom predvidjeli egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku banke o promjeni stope ugovorene kamate. To je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača pa su time banke postupile suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 96/03) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to članak 81., 82 i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakonu o obveznim odnosima.

15. Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revt-249/2014 od 9. travnja 2015.

15.1. Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.g. u točki 1., potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/2012, od 4. srpnja 2013. u dijelu točke 1-7 izreke kojom se utvrđuje da su banke povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, zaključujući Ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe o ugovorima o potrošačkom kreditiranju – Ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača te Zakona o obveznim odnosima.

15.2. Odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019., odbijena je kao neosnovana revizija 1-8 tuženih banaka i potvrđena odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 14. lipnja 2018. broj: PŽ-6632/2017, u dijelu kojim je utvrđeno da su iste povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditu koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora 1 do 8 banka kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

16. Slijedom navedenog, a uvažavajući stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske, mišljenje je ovoga suda da je nerazumljiva odredba vezana uz promjenjivu kamatnu stopu, kao i valutnoj klauzuli vezanoj za sve CHF, faktički dovela do izmjena anuiteta kako po osnovi dizanje kamate, tako je po osnovi dizanja tečaja od strane banke su time prijemorne odredbe potpisanog ugovora o kreditu ništetne.

16.1. Takav stav Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzima i u odluci Rev 18/2018-2 od 26. svibnja 2020., Rev 809/2021 od 21. prosinca 2022. i Rev 57/2024 od 23. siječnja 2024.

17. Kako je uslijed ništetnosti takvih odredbi tužitelj oštećen, pripada mu pravo na povrat onoga što je na temelju takvog ugovora tuženik primio, a sve sukladno odredbi članka 323 stavka 1. u svezi članka 1111. ZOO-a pa je sud usvojio preinačeni tužbeni zahtjev opisan kao izreci ove presude.

18. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare od strane tuženika, jer isti drži neosnovanim. Zastarijevanje počinje teći prvog dana nakon dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. U konkretnom slučaju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je pravomoćno odlučio u postupku po žalbi, između ostalog i o dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama svojom odlukom od 14. lipnja 2014. (što je potvrđeno povodom revizije i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske) te se ima smatrati kako vjerovniku, odnosno tužitelju pravo na zahtjev za isplatu teče zapravo od tog datuma. Naime, zastara je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe Udruge Franak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu. Tužba je u ovom predmetu podnesena 13. lipnja 2019. Temeljem odredbe članka 241. ZOO-a prekinuta je zastara koja je ponovno počela teći 14. lipnja 2014. pravomoćnošću odluke u predmetu Franak. Isto tako u ovom predmetu ne može se primjenjivati odredba vezana za trogodišnji zastarni rok navedena u članku 226. ZOO-a, s obzirom da je potraživanje tužitelja usmjereno na preplaćeni iznos kamata, a ne na povrat samih kamata. Ne radi se dakle o kamatama u smislu članka 226. ZOO-a, već se u konkretnom slučaju primjenjuje odredba članka 225. ZOO-a.

19. Prigovor mjesne nadležnosti ovog suda nije osnovan.

19.1. Prigovor tuženika glede mjesne nenadležnosti ovoga suda nije osnovan, a sukladno članku 59. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 148/11. pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP).

19.2. Obzirom da je Ugovor zaključen kod tuženika u Podružnici u Slavonskom Brodu, te obzirom da se o odredbi o nadležnost suda u slučaju spora nije posebno pregovaralo, a također uzimajući u obzir činjenicu da bi tužiteljici vođenje spora pred sudom u Slavonskom Brodu predstavljalo znatne financijske poteškoće, valjalo je odlučiti kao u izreci glede mjesne nenadležnosti ovog suda.

19.3. Naime, sud cijeni da odredba Ugovora o kreditu kojom je u slučaju spora ugovorena mjesna nadležnost suda u mjestu sjedišta kreditora u Slavonskom Brodu je nepoštena, a time i ništetna jer se o njoj nije posebno pregovaralo i jer, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

20. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP.

21. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe 200,00 eura po Tbr. 7. Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023, 107/2025 – dalje OT), sastava podneska od 17. travnja 2020. 200,00 eura (Tbr. 8. OT), sastava podneska od 18. svibnja 2021. 200,00 eura (Tbr. 8. OT-e), sastava podneska od 22. studenog 2022. 200,00 eura (Tbr. 8. OT-e), sastava podneska od 21. listopada 2025. 200,00 eura (Tbr. 8. OT-e), sastava podneska od 1. listopada 2025. 200,00 eura (Tbr. 8. OT-e), zastupanje na ročištu od 19. ožujka 2021. (Tbr. 9. OT) 200,00 eura, zastupanja na ročištu od 13. siječnja 2022. (Tbr. 9. OT) 200,00 eura, zastupanja na ročištu od 29. rujna 2025. (Tbr. 9. OT) 200,00 eura, zastupanja na ročištu od 3. rujna 2026. (Tbr. 9 OT) 200,00 eura, predujam za financijsko vještačenje u iznosu od 538,35 eura, sudska pristojba na tužbu 66,37 eura, odnosno sveukupno 2.404,72 eura.

22. Tuženoj je priznat trošak sudjelovanja na ročištu dana 27. siječnja 2026. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9. OT) iz razloga što tužiteljica, iako uredno pozvana, nije pristupila na održano ročište, a tuženica je.

23. Slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci presude.

U Novoj Gradiški 5. listopada 2026.

Sutkinja

Marija Tworek

Uputa o pravnom lijeku:

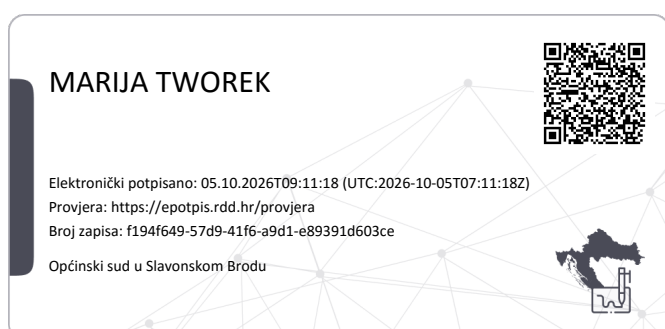
Protiv presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi u 3 (tri) istovjetna primjerka, putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud (članak 348. Zakona o parničnom postupku).

Protiv rješenja nije dopuštena posebna žalba.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Potvrđeni prijepis presude stranka može preuzeti neposredno u sudu istoga dana (članak 335. Zakona o parničnom postupku).

DN-a

1. Ivan Opačak, odvjetnik u Slavonskom Brodu
2. OD Glamuzina & Grošeta iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088e-1b6fe**

Kontrolni broj: **0439e-3831f-6c4aa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.